

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Sacramento Sanctissimae Eucharistiae. Rubricae, seu instructiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Denique ad præscriptam formulam refert in librum quem paratum habebit, nomina & confirmatorum, & patrino- rum, matrinarumve.

D E S A C R A M E N T O
Sanctissimæ Eucharistiæ.

Rubricæ, seu instructiones.

Quæ Parochus populum doceat.

Nihil habet Ecclesia hoc sacramen- to dignius, nihil admirabilius, ni- hil salubrius, nihil sanctius. Continetur enim in eo præcipuum & maximum Dei donum, & ipse omnis gratiæ, & sancti- tatis fons, auctoriq; Christus Dominus.

Parochus igitur ut populum sibi com- missum idoneum reddat ad maximos uberrimosq; huius sacramenti fructus percipiendos; singulis diebus festis, qui scilicet frequentem illius communio- nem proximè antecedent, atque adeo sæpius prout opportunum viderit, illum accurata, piq; concione docebit, plane- que explicabit fidem, doctrinam, excel- lentiamq; huius præstantissimi sacramé- ti; quo item modo ad illud sumendum accedant; quàm admirabiles itidem il- lius fructus sint, quanta vis, ac dignitas: & denique ubi sumpserit, quo modo gra- tiam conferuent.

Ioan. 7.

Hos autè fructus enumerare poterit. Gratiam in animam influit, cum purè, & sanctè sumitur: Qui manducat, inquit Dominus, meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Qui enim pietatis, & religionis stu- dio affecti hoc sacramentum sumunt, Christi corpori tanquam viua mem- bra inferuntur, si quidem scriptum est: Qui manducat me, & ipse viuet pro- pter me.

Ibidem.

Animam alit, atque sustentat: quosque vsus corpori panis & vinum adfert, eos omnes animæ saluti, & iucunditati, ac meliori quidem ac perfectiori ratione, Eucharistiæ sacramentum præbet. Vires animæ addit, efficitq; ut spiritus diuinarum rerum delectatione magis commoueat, virtutibus augeatur, ac di- uinè corroboretur.

Venialia peccata hoc etiam sacramen- to remittuntur: ut meritò dicat Sanctus Ambrosius, panem hunc quotidianum sumi in remedium quotidianæ infir- mitatis.

Viros præbet, ut à criminibus fideles puros & integros, atque a tentationum impetu incolumes se conferuent. Ac præ- terea tanquam cœlesti medicamento animam preparat, nè alicuius mortite- re perturbationis veneno facillè infici, & corrumpi queat.

Concupiscentiæ ardorem debilitat, dum charitatis igne animos fidelium vehe- menter inflammat.

Postremò ut vno verbo dicatur; sum- mam vim habet ad æternam gloriam cõ- parandam. eius videlicet gratia, dum hanc vitam fideles degunt, conscientie pace & tranquillitate pertrauntur: de- inde eius virtute recreati, non secus atq; Elias, qui subiciueritij panis for- titudine ambulauit vsq; ad montem Dei Oreb, cum ex vita emigrandi tempus aduenit ad æternam gloriam & beatitu- dinem ascendunt.

3 Reg. 19.

De frequenti sacræ communionis vsu

AD saluberrimū igitur huius sacra- menti frequenter sumendi vsum Parochus fideles cohortabitur, atque ex- citabit, nascentis Ecclesiæ institutis, ac exemplis, & sanctorum patrum omni- consentientè doctrina, ut ex Catechis- mo Romano discere poterit; & sententia œcumenicæ Synodi Tridentinæ: que optaret quidem, fideles in singulis Mis- sis non solùm spiritali affectu, sed sa- cramentali etiam Eucharistiæ percep- tione communicare. curabit certè, ut præter Paschatis communionem, quæ Ecclesiæ præcepto necessaria est; saltem in præcipuis solennitatibus, veluti die Natali Domini, Epiphania, Pêtecostes; in diebus item festis maioribus Beatæ Mariæ Virginis communicent.

Seff. 13. de b. c. 6.

Crebris præterea monitis, illud quod beatissimus Siluerius Pontifex statuit, in consuetudinem reuocare studebit; ut qui sæpius non communicant, in quadra- gesima saltem Dominicis diebus corpus

Domini-

Domini suntant, & die item cœnæ Domini ex antiquo instituto; ac præterea in Aduentu itidem præsent.

Eam præterea consuetudinem in parochia sua introducere curabit, vt quoties quis iter longum, aut infestum, remq; arduam & difficilem, etiam in qua nullum mortis periculum extimescendum sit, aggredietur; qui item aliqua graui perturbatione, vel ex filiorum, coniugisve obitu, vel ex bonorum amissione, vel ex alia re aduersa affligitur, sacram communionem confessus suscipiat. Idemq; faciat, itinere, vel negotio difficili quod susceperit, confecto, vel quocunq; beneficio accepto; gratias Deo acturus huius sacramenti sumptione: in quo præcipua quedam ratio inest, qua Deo pro immensis in nos collatis beneficijs aliquam gratiam piè referamus.

Curabit item, vt mulieres proximè parturæ hoc ipsum præsent, ac præterea cum primùm à puerperio ad Ecclesiam accedent.

De custodia sanctissimæ Eucharistiæ.

OMNEM etiam maximam diligentiam, curam, summumq; studij Parochus in eo ponat, vt, cum ipse tremendum hoc sacramentum, qua debet reuerentia, debitoq; cultu tractet, custodiat, & administret; tum etiam populus sibi commissus religiosè colat, sanctè, frequenterq; suscipiat.

Sacrosanctam Eucharistiam, vt decentissimè fieri potest, in altari maiori custodiat, & asseruet.

Ad custodiendi asseruandiq; vsum habebit tabernaculum ad præscriptam rationem factum, quod quidem clauem (quam apud se tenebit, neque clerico committet) benè clausum habebit; nè, quod Ecclesiæ, & Christiano populo datum est ad salutem, maleficorum manus Diabolo operante ad perniciem abutatur: id quod etiam veteri canone cautum est. Alioqui si ea in re negligentiam ipse commiserit, graues sibi penas ex canonum disciplina propositas esse meminerit.

Eius ornatus exterior, & vestitus interior, & ostiolū erit ad præscriptam formam. Præterea tabernaculum ipsum, aptè, re-

ctè, & decenter, firmiterq; collocabitur, fixumq; altari inherebit: conopeo decetè operietur; atque ab omni alia re vacuum erit: neque præterea armarium vllum, etiam subtus habebit.

Pixides item habebit tanto sacramento dignas, ex canone ad præscriptum.

Lampadariū sit, in quo lampades accensæ semper colluceant; siq; non plures, vna saltem in conspectu sanctissimæ Eucharistiæ. Lumen verò lampadæ oleo oliuæ nutrietur; nec verò alterius generis adhibeatur, nisi quibus locis Archiepiscopus ob eam causam concesserit, quia nullum eius generis haberi potest.

Sanctissimæ autem Eucharistiæ, pro parochiæ magnitudine, & communicantium multitudinè, particulas oportuno tempore habebit: sed quinque saltem perpetuò custodiet in pixide.

Eas autem octauo quoque die ad summum renouabit, præsertim quinta quaque feria, si commodu erit; in qua Christus Dominus hoc tantum sacramentum instituit: hostiæ autem adhibeantur recentes, & à viginti diebus ad summum confectæ. Id verò etiam præstabit, vt vbi recentes consecrauerit, veteres primò ministret.

Qui ad sacram communionem admittendi sunt.

OMNES fideles ad sacram communionem admittendi sunt, exceptis ijs, qui iusta ratione prohibentur. qua de re, quæ à sacris doctoribus traduntur, cognoscere studeat. sed hoc loco hæc summam monentur.

Non admittuntur ad communionem heretici, schismatici, excommunicati, interditi, publicè criminosi, manifesteq; infames; vt meretrices, publici concubinarij, sceneratores, magi, sortilegi, blasphemii, & alij id generis publicè facinorosi homines. Atque isti quidem si ad poenitentiam & communionem admitti, postea in eisdem peccatorum sordibus versabuntur; ad huius sacramenti perceptionem rursus ne facile admittantur, quoad ipse Parochus qui illorum curam gerit, eos vitam & mores re ipsa emendasse perspexit.

Reis capite damnatis in tempore mi-

P 3 infra-